

J Henhold hertil skal Ministeriet herved tillade sig at stille følgende Vædringsforslag til 3die Behandling af det foreliggende Forslag til Finantslov for 1875—76:

„At Summen under § 2 II. B. 1. (Udgifter vedkommende de egentlige Skovdistrikter) forhøies med..... 2,500 Kr.“

4.

Finantsministeriet.

Kjøbenhavn, den 11te Februar 1875.

„J Henhold til det ærede Udvalgs derom i behagelig Skrivelse af 9de December f. A. fremsatte Begjæring skal jeg ikke undlade hoslagt at fremsende Kommissionsbetænkningen angaaende Afhændelse og Sænkning af Arvespøen tilligemed de dertil hørende Bilag, idet jeg skal udbede mig samtlige disse Aftstykker behageligen tilbagefænde efter endt Afbenyttelse.

Med Hensyn til Finantsministeriets Stilling til Sagen skal jeg derhos ikke undlade at tilføie, at jeg ikke mener, at der i Statskassens Interesse vilde kunne være Noget til Hinder for at gaa ind paa en Afhændelse af Eiendomsretten til Spøen samt den Krudtværket tilkommende Vandkraft og øvrige i Forbindelse med Spøen staaende Rettigheder, naar dels Staten som Eier af forskjellige Grunde ved Spøen blev holdt ganske udenfor Alt, hvad der vedkom Sænkningen af Vandstanden og de dermed forbundne Omkostninger, dels Salgssummen fastsættes saaledes, at der betingedes fuld Erstatning for det Tab, Statskassen vilde lide ved Afhændelsen og Sænkningen, samt der derhos erhvervedes fuld Sikkerhed for, at denne Erstatning ogsaa under alle Oventualiteter virkelig vilde komme Statskassen til gode.

J disse Henseender kan imidlertid Kommissionsbetænkningen ikke undlade at vække megen Betænknelighed, idet den igjennem sine Derveiøelser af paa den ene Side Værdien af de opnaaede Fordele, paa den anden Side Beløbet af Omkostningerne, kommer til Resultater, der maatte gjøre Gjennemførelsen af Forøtagendet, det være i større eller mindre Omfang, praktisk uigjennemførligt af økonomiske Hensyn, foruden at der tillige henpeges paa mer eller mindre skadelige Virkninger af en Sænkning eller Udøring. Men paa den anden Side mistjænder Finantsministeriet ikke den store Betydning, som nogen Sænkning af Vandstanden vilde have ved at befri temmelig betydelig tilstødende Arealer for skadeligt Vand, og da det derhos ikke bestemt tør benægtes, at Kommissionen jo maasse paa Grund af Bestaffenheden af de Hjælpe-midler, hvortil den har været henvist ved Bedømmelsen af forskjellige Forhold, som den ikke har kunnet gjøre til Gjenstand for umiddelbar indgaaende Underøggelse, kan have anslaaet Værdien af de sandsynlige Fordele for lavt og Omkostningerne for høit, vil Finantsministeriet ingenlunde afvise Sagen paa dens nuværende Standpunkt. Under alle Omstændigheder maa jeg dog for-mene, at Forøtagendet vilde vise sig uigjennemførligt, naar det ikke vilde kunne uørfætties overensstemmeade med de Grundsetninger og paa den Maade, som Lovgivningen har foreskrevet for Regulering af Vandløb til Afledning af skadeligt Vand, men som neppe vilde have tilstrækkelig Lovhjemmel i det nuværende Tilfælde, og ligesom jeg derfor i hvert Fald ikke vilde kunne tage nogen endelig Beslutning, forinden Regeringens Stilling til de herhenhørende Spørgsmaal, som ligge udenfor Finantsministeriets særlige Omraade, er bragt til Afgjørelse, saaledes maa jeg af de ovenfor anførte Grunde ogsaa finde det ikke blot hensigtsmæssigt men nødvendigt, at Spørgs-maalet om Forøtagendets Gjennemførlighed i det Hele ogsaa fra anden Side yderligere over-veies paa Grundlag af de i hvert Fald værdifulde Bidrag til Spørgsmaalets Besvarelse, som ere tilveiebragte ved Kommissionsbetænkningen. Idet jeg derfor vedblivende har min Opmærk-somhed henvendt paa Sagens muligste Fremme, maa jeg ved Siden af Forhandlingen om det ovenberørte Lovgivningsspørgsmaal for Diebliffet indskrænke mig til at gjøre Kommissionsbetæn-ningen offentlig tilgængelig igjennem Trykken, hvortil Foranstaltning er truffen.“